

Міністерство освіти і науки України
Харківський національний педагогічний університет
імені Г.С. Сковороди
Факультет іноземної філології

**НАУКОВІ РОЗВІДКИ СТУДЕНТІВ
ФАКУЛЬТЕТУ ІНОЗЕМНОЇ ФІЛОЛОГІЇ
ХАРКІВСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО
ПЕДАГОГІЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
ІМЕНІ Г.С. СКОВОРОДИ**

**Збірник тез наукових доповідей
Випуск 1**

Харків
2020

УДК 81'243
ББК 81.2
Н 34

За загальною редакцією
кандидата філологічних наук, доцента **Т.В. Подуфалової**

*Затверджено редакційно-видавничою радою
Харківського національного педагогічного університету
імені Г.С. Сковороди
(протокол №4 від 15.06.2020 р.)*

Н34 Наукові розвідки студентів факультету іноземної філології Харківського національного педагогічного університету імені Г.С. Сковороди: збірник тез наукових доповідей / За заг. редакцією канд. філол. наук, доц. Т.В. Подуфалової. Харків: ХНПУ імені Г.С. Сковороди, 2020. 98 с.

У збірнику представлено тези наукових доповідей магістрантів факультету іноземної філології Харківського національного педагогічного університету імені Г.С. Сковороди, присвячені актуальним проблемам іноземної філології та методики навчання іноземних мов.

Для викладачів, аспірантів і студентів філологічних факультетів закладів вищої освіти.

УДК 81'243
ББК 81.2

© Харківський національний педагогічний
університет імені Г.С. Сковороди, 2020

Плахтєєва Вікторія. Жіночий образ у романі М. Етвуд «Розповідь служниці»	67
Пода Ірина. Репрезентація міста в модерністській літературі	68
Полянська Катерина. Використання таксономії Блума для розвитку критичного мислення першокурсників на заняттях з іноземної мови	69
Попова Наталія. Прагматика емпізи у політичній промові	70
Прасоленко Наталія. Мотив єдиновладдя в романі О. Хакслі «Прекрасний новий світ»	71
Присяник Світлана. Ремінісценція та алюзія в літературознавстві	72
Радіонова Ольга. Англійський концепт Жадібність у сучасній когнітивній лінгвістиці	73
Рижченко Марина. Репрезентація невербального знаку емоцій «усмішка» в англійській мові	74
Рогожа Анна. Інтертекстуальність у літературознавстві	75
Сапронова Дар'я. Лінгвостилістичні засоби репрезентації образу жінки в американських фольклорних піснях	76
Северілова Єлизавета. Феномен мовної гри у сучасному розгляді	77
Солодяннікова Владислава. Міфологізація вікторіанства в романі Джона Фаулза «Жінка французького лейтенанта»	78
Соломко Ірина. Ступінь досліджуваності проблеми запозичень у сучасній англійській мові	79
Сторчак Поліна. Вимоги до відбору відео-блогів для навчання учнів старшої школи монологічного мовлення	80
Стрижак Олена. Роль лексико-семантичної інтерференції при викладанні економічних дисциплін англійською мовою	81
Тарасенко Катерина. Епістемічна модальність і способи її вираження в сучасній англійській мові	83
Теплинська Валерія. Поетика хронотопу в британському детективному романі (на матеріалі творів Г.К. Честерсона)	84
Толмачова Катерина. Вживання «експлетивного» заперечення як одна з особливостей французького синтаксису	85
Травіна Алевтина. Заголовок медійного тексту як засіб апеляції до аудиторії	87
Фірсова Аліна. Художня своєрідність оказіональних антропонімів у британській казці	88
Халавка Марина. Поняття можливого світу і його семантика	89
Худайберганова Мавлюда. Значення аудитивної компетентності у підготовці майбутніх учителів англійської мови	90
Чорна Олена. Національно-культурна специфіка емоційного концепту ОБРАЗА в англійській мові	91
Штих Анна. Переваги використання рольових ігор на уроках англійської мови в середніх класах	92
Юрченко Аліна. Особливості функціонування геймерського жаргону <i>Leet</i> у сучасній англійській мові	93

1. Панасенко Н.І. Гендерні стратегії пісенного дискурсу (лінгвістичний та культурологічний аспекти). *Мовні і концептуальні картини світу*. Київський університет ім. Т. Шевченка. 2002. № 7. С. 414-421.

2. Raph Th. The American Song Treasury. 100 Favorites. New York: Dover Publications, 1986. 406 p.

3. Appleby A., J. Stone. America's All-Time Favorite Songs. New York, London, Sydney: Amsco Publications, 1991. 398 p.

ФЕНОМЕН МОВНОЇ ГРИ У СУЧАСНОМУ РОЗГЛЯДІ

Єлизавета СЕВЕРІЛОВА

Науковий керівник – кандидат філологічних наук, доцент О.В. Глотова

Учені відзначають підвищення за останній час інтересу до такого лінгвістичного феномену як мовна гра. Термін «мовна гра» став одним з найпопулярніших термінів у мовознавстві наприкінці 20 – початку 21 століть.

Вважається, що життя людства трактується як гра, а мова є її відображенням, багато лінгвістів розглядали мову як об'єкт гри. Одним з перших вивченням цього питання займався Л.Вітгенштейн.

Л.Вітгенштейн знаходиться у групі вчених, хто розглядає мову як об'єкт гри, але й є інша група, що вивчає схожість між грою та мовою. Так наприклад, М.А. Кронгауз, стверджує що лише два типа діалога відповідають вимогам до ігор: флірт (жартівлива любовна гра) та допит (логічна гра).

Саме тому, феномен мовної гри зацікавив вчених різноманітних напрямків – філософів, психологів, соціологів, лінгвокультурологів. Але вже у дослідженнях останніх років термін «мовна гра» отримав більш вузьке конкретне трактування, мовна гра – свідоме порушення норми. Тому одним з найпопулярніших поглядів є висловлювання В.З. Саннікова: «Мовна гра – це деяка мовна неправильність (або незвичайність) і, що особливо важливо, неправильність, усвідомлена митцем як свідомо допущена. При цьому слухач також повинен розуміти, що це «навмисно так сказано», в іншому випадку він оцінює цей вираз просто як неправильність або неточність. Тобто, що раніше сприймалося як помилка, наприклад, невинуватене вживання прописної літери, сприймається не як порушення орфографічної норми, а як реалізація комунікативної норми, що визначається задачами певного тексту.

Тому не дивно, що мовна гра стала широко розповсюдженою у засобах масової інформації й сама мова в ЗМІ має досить динамічний предмет дослідження, бо основна функція ЗМІ – не просто донесення інформації, а донесення інформації на яку люди будуть звертати увагу. Також можна прослідкувати, що мовна гра завжди мала місце як у публіцистичному стилі, так й у художньому, у мові окремих письменників чи героїв їх творів, але ряд дослідників (Т.А.Гридіна, В.В. Санніков та ін.) вважають, що саме наприкінці 20 століття й на початку 21 століття вона так яскраво відображується.

Тому, не можна не погодитися, що мовна гра робить нашу мову багатогранною й «кольоровою», збагачуючи її й надаючи їй певного, іноді

прихованого сенсу. Як ми можемо побачити, у сучасному світі такий феномен як мовна гра стає все більш розповсюдженим у майже всіх сферах, а особливо гостро цей феномен можна побачити у засобах масової інформації. Незважаючи на те, що мовна гра не є новітньою, спеціалісти різних напрямків продовжують вивчати її, а митці продовжують влучно використовувати цей феномен задля надання їх творам більш яскравого характеру.

МІФОЛОГІЗАЦІЯ ВІКТОРІАНСТВА В РОМАНІ ДЖОНА ФАУЛЗА «ЖІНКА ФРАНЦУЗЬКОГО ЛЕЙТЕНАНТА»

Владислава СОЛОДЯННІКОВА

Науковий керівник – кандидат філологічних наук, доцент Ж.О. Кононова

У тезах розглядаються методи міфологізації, використані письменником у цьому творі. Майже всі дослідники, які звернулися до творів Дж. Фаулза, погоджуються, що ця робота стилізована як вікторіанський роман. Постмодерний характер зображення дозволяє авторові створити ілюзію реалізму у творі.

Міфологізація вікторіанізму здійснюється через рівень простору в романі. Робота має чіткий поділ на природу та суспільство, де перша пов'язана з англійською та французькою мовами, а друга – з англійською. Наступним методом міфологізації вікторіанства є численні ремінісценції вікторіанських текстів у романі. Письменник посилається на твори таких авторів, як Дж. Остін, Дж. М. Янг, А. Теннісон, К. Нортон, Дж. Еліот, Т. Харді, Ч. Діккенс, У. Текеррей та ін. Це дозволяє письменникові дати найбільше повну картину стереотипів, пов'язаних із цією епохою. Водночас автор подає своє розуміння вікторіанства як основи англійськості з одного боку та основи британськості з іншого.

У романі «Жінка французького лейтенанта» англійськість та британськість проходять своєрідний тест на французькість. На сюжетному рівні це виявляється в тому, що всі центральні персонажі оцінюються через призму їх зв'язків із Францією або з французами. Для Чарльза ця країна асоціюється з ідеями про чуттєву любов, саме тут він дозріває як людина. Ставлення Ернестіни до Франції обмежується дотриманням законів моди, які в цей історичний період диктували французький стиль в інтер'єрі. Уособленням французькості в романі є Сара Вудруф. Саме завдяки її образу французькість реалізується як символ свободи та незалежності. Свобода кохання (*liberte*) вважається однією з головних концепцій-констант цієї національної концептосфери.

Окрім сюжетного рівня, французькість з'являється і в романі, і на рівні автора. У творі є велика кількість алюзій та ремінісценцій. Згадуються такі видатні французи, як П'єр де Ронсард (відомий французький поет), Жан-Жак Руссо (філософ і письменник), роман Жак-Анрі Бернардин де Сен-П'єр «Пол і Вірджинія» (1787) (перший сентиментальний роман), Жорж Луї Леклерк, граф де Буффон (французький натураліст, біолог, математик, натураліст і